

NÉSTOR GOYANES

SOÑAR O ENCONTRO: CARTAS AO MAR

Memoria e identidade

Néstor Goyanes

Sen memoria, que somos? Dinnos que a identidade se forxa nos recordos que atesouramos, nas historias que nos conmovéron e nas experiencias que nos mobilizaron. No proceso creativo, máis que dominar técnicas e oficios, é fundamental ter algo que dicir, algo que nos impulse a explorar as nosas emocións e plasmalas na nosa obra. Para min, este proceso creativo é como un ciclo vital, tan esencial como a alimentación mesma.

“Cartas ao Mar” é a miña obra na súa totalidade, brotan dos recordos infantís que se tecían día a día nas casas dos meus avós Antonio Barreiros, de Vilariño de Velle; Amable Parada, Monforte de Lemos e Alejandro Goyanes, Chantada. Os seus relatos, os seus soños truncados, as súas esperanzas de regreso, o eco do último adeus á súa terra e seres queridos, os instantes previos á partida e a viaxe, a viaxe..., a eterna viaxe...!

Cada mes, o carteiro entregaba regularmente as cartas que viñan de Galicia. Galicia era para min un nome e un lugar que parecía máxico, celestial. A través desas follas escritas en papel avión, que emerxían coidadosamente encartadas desde o interior do sobre producindo un son único, algo metálico, os meus avós informábanse de nacementos, amores, despedidas, mortes, todo, a vida mesma plasmada en trazos de tinta sobre un etéreo papel ás veces emborran- chado polas bágoas, manchados polo té ou o mate, que xa tomaban os meus avós. Mentres o meu avó Antonio lía as boas ou malas novas, Amable cociñaba contendo a emoción. E eu, aí, no medio deles, como un espectador, observando e sentindo algo de todo ese universo encapsulado nun sobre de Vía Aérea e papel avión.

Nas miñas “Cartas ao Mar”, convido o espectador a mergullarse nas profundidades da memoria, a explorar a identidade que emerxe dos relatos compartidos e a reflexionar sobre a importancia de preservar as nosas raíces. Agardo que esta mostra sexa un recordatorio de que na memoria reside a esencia mesma da nosa identidade.